О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 26815

гр. София, 03.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 7 състав,** в закрито заседание на 03.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **8127** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Т. В. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-4332-002597/28.05.2026г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, отдел Пътна полиция, с която й е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

В жалбата е направено особено искане по реда на чл.166 АПК, с което жалбоподателят претендира да бъде спряно предварителното изпълнение на заповедта.

Жалбоподателят сочи, че се още преди издаване на оспорената заповед е сключила ЗГО и отнемането на СУМПС ще й причини значителни и трудно поправими вреди.

Съдът, след като се запозна с доказателствата, представени с жалбата и административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е оспорил заповедта за налагане на ПАМ, поради което на основание чл. 166, ал. 2 от АПК искането е допустимо. Разгледано по същество е основателно.

В случая с оспореният акт е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "з" гг) от ЗДвП. На основание чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Следва, че е налице административен акт, за който е допуснато предварително изпълнение по силата на закон.

В ЗДвП не са предвидени основанията за спиране на допуснатото предварително изпълнение, поради което следва да намерят приложение общите разпоредби на чл. 166, ал. 2 във връзка с ал. 4 АПК. Чл. 166, ал. 4 АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Условията на чл. 166, ал. 2 АПК са следните: ако предварителното изпълнение може да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само

въз основа на нови обстоятелства.
Обичайните последиците от приложената ПАМ не могат да обосноват вреди от допуснатото по закон предварително изпълнение на акта, защото се предвижда ПАМ да има такива последици, ето защо следва да се установи настъпване на нови факти и обстоятелства. Съдът намира, че в случая такива нови факти и обстоятелства са налице.
Жалбоподателката е представила Застрахователна полица BG/22/126001817280/27.05.2026 г. за сключена застраховка "Гражданска отговорност" за МПС с рег. [рег.номер на МПС] .
С процесната заповед ПАМ е наложена за управление на МПС на 28.05.2026 г., от което следва, че вредните последици от нарушението са отстранени веднага след установяване на нарушението и един ден преди издаване на оспорената заповед, каквато е целта на ПАМ. До решаване на спора относно законосъобразността на оспорената заповед не е обосновано жалбоподателят да търпи предварително изпълнение на същата, защото в настоящия случай това ще доведе до значителни вреди за него.
Освен това, видно от съставения АУАН Серия GA № 4485859 от 27.05.2026г. при съставянето му освен СУМПС на жалбоподателката са отнети и 2 бр. рег. табели и СРМПС №[ЕИК]. Съдът намира, че държавната принуда в конкретния случай, насочена едновременно срещу МПС и срещу водача, се явява прекомерна и непропорционална. Обществения интерес е защитен, като с отнемане на регистрационните табели и СРМПС, нерегистрираното превозно средство е спряно от движение. Същевременно държавната принуда по отношение и на жалбоподателя, се явява непропорционална, доколкото с това МПС не може да се извърши повторно нарушение, същото е спряно от движение, и отнемането и на СУМПС, в допълнение към отнетите табели и СРМПС, по същество причинява на същото значителна вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 от ЗДвП.
Налице са предвидените основания в чл. 166, ал. 2 вр. ал. 4 АПК, поради което искането за спиране изпълнението на оспорената заповед е основателно и следва да се уважи.
По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 3 АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 7-ми състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-002597/28.05.2026г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, отдел Пътна полиция, с която й е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: